

NANNA SUSI

"Perjantaikukkia"

"Friday Flowers"

29.10.-16.11.2014

Kollegani, taidemaalari Marika Mäkelä sanoi Sara Hildenin retrospektiivisen näyttelynsä yhteydessä Helsingin Sanomissa olevassa haastattelussa:

"Olen maalannut sen verran kauan, että voin jo ruveta käyttämään omien aikaisempieni maalausteni aiheita uusia maalauksia tehdessäni. Olen luonut oman puutarhani maalaamalla ja poimin sieltä niitä aiheita mitkä kulloinkin kiinnostavat itseäni".

Turussa, Auran Galleriassa avautuvassa näyttelyssäni palaan avaten ja syventyen yhteen teemaan aikaisemmista maalauksistani *"Äiti toi kotiin kukkia"*, joka oli yksittäinen maalaus yksityisnäyttelyssäni Helsingin taidemuseossa Tennispalatsissa 2012-2013. Palaan myös aiemmin nuorempana käyttämäni kukka-aihe teemaan.

Olen maalannut lukuisia näyttelyitä ja ollut lukuisasti saman asian äärellä: tehdessä näyttelyä, toimin rutiinien varassa. Herään samaan aikaan ja menen nukkumaan samaan aikaan. Käyn uimassa kilometrin samaan aikaan. En vastaa puheluihin, ne vievät voimat. Ja silloin kun soitan hoitaakseni käytännön asioita, soitan samaan aikaan. Kykyä ei ole tavata ihmisiä, jakaa kuulumisia, saatikka syventyä ihmissuhteisiin. Olen huono ystävä ja olen itsekäs. Työskentelyn ulkopuolella fokusoin itseni rutiineihin. Päiväntarkasti, kellon tarkasti, olen tylsä ja selviydyn.

Tätä näyttelyä työstäessäni kiinnitin entistä enemmän huomiota työskentelyjakson mukana tuomiin rutiineihin, niiden tärkeyteen ja nostin niistä seinälle yhden:

Ostan jokainen perjantai viikonloppukukkia kotiin. Rupesin kutsumaan maalauksiani perjantaikukiksi.

"Äiti toi kotiin kukkia" maalaus on myös kertonut viikonloppukukkien kotiin kantamisesta. Se on symbolisesti merkityksellinen välivaihe kahden erilaisen todellisuuden välillä. Omasta työskentelystä ulos astumisen merkitys.

Olen aikaisemmin pohtinut paljon työskentelyni yhteydessä voiton ja antautumisen rajaa esimerkiksi käsien pystyyn nostaminen kertoo sekä voittamisesta että antautumisesta.

Olen myös työstänyt maalauksissani niitä hetkiä tai tilanteita joissa ihminen polvistuu, esimerkiksi naimisiinmeno, suru, lapsen kengännauhojen sitominen, oksentaminen, siivous, rukoilu, voitto, ehtoollinen, teloitus... nämä asiat kulkevat hyvin käsikädessä.

Tätä näyttelyä maalatessani olen kysynyt:

Minkä tilanteiden edessä ihminen pitelee käsissään kukkia?

Näyttelyni kimput ja kukat kertovat maalaamisen viikoista, tunteista, ristiriidoista sekä arvoista. Ne sisältävät anteeksipyyntöjä, mutta myös läsnäolosta riemuitsevaa iloa. Joskus niihin liittyy hämmennystä ja haikeutta. Joskus unohdusta, väsymystä tai ylikierroksilla riehuvaa voimaa.

Tekona viikonloppukukat muistuttavat minua rauhasta.

Helsingissä 7.10.2014

Nanna Susi

NANNA SUSI

"Perjantai kukkia"

"Friday Flowers"

29.10.-16.11.2014

In an interview in Helsingin Sanomat, published on the occasion of her retrospective exhibition at Sara Hildén Art Museum, Marika Mäkelä said:

"I have painted for such a long time that I can begin reusing subjects from my earlier work for my new paintings. I have created a garden by painting, and now I pick subjects from there that seem interesting to me."

In my exhibition at Auran galleria in Turku, I revisit a theme from my earlier work, exploring and developing it further: *Mother Brought Home Flowers* was a painting in my solo exhibition at Helsinki Art Museum Tennis Palace in 2012–2013. The new show is also a revisiting of the floral theme I used when I was younger.

I have painted several exhibitions, and have often dwelled upon the same thing: in preparing an exhibition, I rely on routines. I wake up at the same time and go to bed at the same time every day. I swim a kilometre at the same time. For fear of losing strength, I do not answer the phone. I don't have the stamina to meet people, make conversation, let alone talk about relationships. I'm a bad friend and I'm selfish. Outside of work, I focus exclusively on routines. To the day, to the hour, I am boring and I survive.

When I was painting for this exhibition, I paid special attention to my routines and to their importance, and pointed up one of them:

Every Friday, I bought flowers to have at home for the weekend. I began calling my paintings 'Friday flowers'. 'Routine' may be the wrong word, because it contains so much more.

The painting *Mother Brought Home Flowers* also tells about the habit of bringing flowers home for the weekend. It is an important symbolic point of transition between two different realities, signifying the act of emerging from my practice.

I have previously thought a lot about the boundary between victory and surrender in my work. For instance, raising hands up into the air is both a sign of victory and of surrender. In my paintings, I have also processed those moments or situations when we kneel down, such as getting married, in grief, tying a child's shoelaces, vomiting, cleaning, praying, victory, communion, execution, etc. These things go well hand in hand.

Painting for this exhibition, my question was:

What situations make us hold flowers in our hands?

The bouquets and flowers in my exhibition tell about joining things and also about the weeks, emotions, conflicts and values of painting. They contain apologies, and also the wild joy of presence. Sometimes they contain puzzlement and wistfulness. Sometimes forgetfulness, tiredness or a delirious sense of power.

As a gesture, weekend flowers remind me of peace.

Helsinki, 7 October 2014

Nanna Susi